

Waar is God in deze tijd

God dienen in de wereld van vandaag
Bijbelgedeelten: Daniël 4

Groepgroepen C.G.K. Groningen
Seizoen 2009/2010, nr. 7

Ontmoeting met elkaar.

☛ Hoogmoed komt voor de val!

Een spreekwoord dat je direct te binnen schiet bij het lezen van dit hoofdstuk. Het komt trouwens uit de bijbel! Bespreek met elkaar eens hoe onze taal door de bijbel beïnvloed is. Kun je er voorbeelden van geven?

Gebed

Bijbellezing

📖 Lezen Daniël 4.

Ik, Nebukadnessar!

De man die alles heeft. De man die alles kan. Wat is er niet dat niet van hem is? Hij hoeft maar met zijn vingers te knippen, en de mensen rennen voor hem. En dat machtige rijk, waarvan hij de koning is, heeft hij dat niet opgebouwd?

Hij lijkt wel op koning Midas, de sprookjesfiguur bij wie alles wat hij aanraakte, in goud veranderde. Het ging hem altijd voor de wind. Zorgen kende hij niet. Nebukadnessar. Zijn naam werd in de 6e en 7e eeuw voor Christus gevreesd. De wereld lag aan zijn voeten.

Maar deze machtige man lijdt aan slapeloosheid. Een vreselijke nachtmerrie is de oorzaak. En dat niet de eerste keer. We hebben in hoofdstuk 2 gelezen dat zijn rustige leventje verstoord werd door een droom die wel wat lijkt op de droom die hij in dit hoofdstuk krijgt.

Toen had hij een grote kolos gezien. Een enorm beeld van goud, zilver, brons en klei. En dat beeld werd op een bovennatuurlijke wijze door een aanvliegende steen verbrijzeld. Een droom die zijn koningschap op zijn grondvesten deed schudden.

Maar koning Nebukadnessar leert niet snel. Al gauw valt hij terug in zijn oude patroon. Hij is en blijft de man die alles kan en heeft. Niets of niemand krijgt hem van zijn troon. Hij weet wat hij wil. Maar dan krijgt hij opnieuw een droom. En hij ziet een boom, die nog groter is dan het kolossale beeld uit de eerste droom. De boom overheerst zelfs de hele wereld. Maar ook de boom wordt op een goddelijk commando geveld en gereduceerd tot een stompje dat net boven de grond uit steekt. En hij wordt achtervolgt door een onheilspellend voor gevoel van de ineenstorting van zijn rijk. Hoe machtiger hij wordt, hoe meer hij wordt overvallen door gevoelens, dat alles wat hij bereikt heeft, in duigen zal vallen.

Uiterlijk lijkt niets veranderd. Nog altijd buigen de mensen voor hem. Nog altijd marcheren zijn legers door de wereld. Nog altijd voelt hij zich veilig temidden van de luxe van zijn paleis. En de nachtmerrie probeert hij te vergeten. En nog steeds heeft Nebukadnessar niets door. En als hij later de boulevards, de regeringsgebouwen en de hangende tuinen ziet, groeit zijn zelfvertrouwen en zijn trots buiten alle proporties. Is dit niet het Babel dat ik gebouwd heb?

Eigenlijk spiegelt hij zich in de grootheid van zijn stad. Babel is Nebukadnessar, Nebukadnessar is Babel. De gedachte dat hij een kwetsbaar mens is als ieder ander, komt niet in hem op. Hij bouwt een zelfbeeld op, waarin hij onaantastbaar is en onvergelijkbaar. Hij heeft een blinde vlek

voor de mensen naast hem die het hem mogelijk maakten de top te bereiken. Hij houdt geen rekening met God boven hem, die machtigen van de troon stort en eenvoudigen verhoogt. Hij ziet alleen zichzelf. Alles draait om hem.

Nebukadnessar wandelt nog op het dak als er een stem uit de hemel klinkt. Er wordt hem gezegd dat het koningschap van hem is geweken en dat hij door de mensen verstoten zal worden. En dan stort de machtige koning in.

Het verhaal van de man die alles heeft en alles kwijt raakt. Dit verhaal wordt door hem zelf verteld, zo blijkt uit dit hoofdstuk. Heeft hij dan toch iets geleerd?

1. Een hoofdstuk over een man die geloofde in zichzelf. Dat hoor je vandaag vaker zeggen: ik geloof in mijzelf. Wat vind je ervan? Zet daar de uitspraak van Paulus eens naast: 1 Cor.15,10.
2. Waar ligt volgens jullie de kern van dit hoofdstuk?
3. Over Nebukadnessar wordt hier genoeg gezegd, maar wat leer je hier over God (zie vers 17, 27, 37)?
4. Vertellen inderdaad onze dromen iets over ons zelf?
5. Wat wil Jezus zeggen met die gelijkenis over een boom (Marcus 4, 30-32)?

Lied 390`

'k Wil U, o God, mijn dank betalen,
U prijzen in mijn avond lied.
Het zonlicht moge nederdalen,
maar Gij, mijn licht, begeeft mij niet.
Gij woudt mij met uw gunst omringen,
meer dan een vader zorgdet Gij,
Gij, milde bron van zegeningen:
zulk een ontfermer waart Gij mij.

U trouwe zorg wou mij bewaren,
uw hand heeft mij gevoed, geleid;
Gij waart nabij in mijn bezwaren,
nabij in elke moeilijkheid.
Deez' avond roept mij na mijn zorgen
tot rust voor lichaam en voor geest.
Heb dank, reeds van de vroege morgen
zijt Gij mijn heil en hulp geweest.

Ik weet, aan wie ik mij vertrouwe,
al wisselen ook dag en nacht.
Ik ken de rots waarop ik bouwe:
hij feilt niet, die uw heil verwacht.
Eens aan de avond van mijn leven
breng ik, van zorg en strijden moe,
voor elke dag, mij hier gegeven,
U hoger, reiner loflied toe.

Opwekking 176

U bent mijn schuilplaats, Heer.
U vult mijn hart steeds weer, met
een verlossingslied.
Telkens als ik angstig ben, steun ik
op U.
Ik vertrouw op U.
Als ik zwak ben, ben ik sterk,
in de kracht van mijn Heer.